

РЕШЕНИЕ

№ 43063

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9795** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Ди Ай Уай Макс“ ЕООД, чрез адвокат Д. Б., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 1 срещу Решение № ПИ-5/05.09.2025 г. на Директора на ТД на НАП, СДО, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на оспорващия срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С250032-012-0000043/19.08.2025 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП, СДО, [населено място].

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че предварителното обезпечаване на вземанията не е самостоятелно и особено производство по ДОПК, а видно от систематичното му място, е част от данъчно - осигурителния контрол, осъществяван в производствата по ревизии и проверки, регламентиран в глава 15 от ДОПК (арг. от систематичното място на чл. 121 от ДОПК вкл. в сравнение с другите, особени производства, които са предмет на самостоятелна регламентация в глава 16 на ДОПК). Този извод се налага и от буквалното тълкуване на чл. 121 от ДОПК, който предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията, т.е. като част от нея, следователно предварителното обезпечение е част от започнало ревизионно производство. В случая, ново производство липсва, защото нова заповед за възлагане на ревизия не е била връчвана на представител на дружеството. В този смисъл според оспорващия, е недопустимо да бъдат налагани предварителни обезпечителни мерки, преди издаването, респ. връчването на ЗВР.

Инвокирани са доводи, че мотивите на по-горестоящия административен орган, че обезпечителни мерки са били продължени автоматично с издаването на новата ЗВР не почиват на никакви

законови разпоредби. Напротив, след като РА № Р- 32003224002030-091-001 от 17.04.2025 г. е бил отменен, поради което, то всички наложени във връзка с неговото издаване обезпечителни мерки следва да се считат за автоматично отменени. Сочи се, че независимо от утвърдената практика, че „новата ревизия“, се приема, като продължение на старата, законовата разпоредба на чл. 155, ал. 6 от ДОПК указва, че с отмяната на Ревизионния акт се отменят и всички процесуални действия, които са извършени след незаконосъобразното действие, което е послужило за отмяна на ревизионния акт, в т.ч и тези свързани обезпечаване на незаконосъобразно определените и отменени задължения.

В подкрепа на изложените аргументи е и факта, че след издаването на новата ЗВР № Р - 32003225003869-020-001/29.07.2025 г. от главен инспектор по приходите, в качеството си на ръководител ревизия в ТД на НАП „СДО“, е направено ново искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №Р-32003225003869-039-001/15.08.2025 г. и са наложени НОВИ такива с ПНПОМ № С250032 - 023 - 000231/ 18.08.2025 г.

На последно място са изложени доводи, във връзка с законосъобразността и актуалността на разяснение изх. № 24 - 32 - 99 - 08/10.09.2009 г. на изпълнителния директор на НАП.

По време на проведеното по делото публично заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Д., който поддържа жалбата, по изложените в нея аргументи. На претендира присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба в лицето на Директорът на ТД на НАП, СДО не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Н. оспорва жалбата, по изтъкнатите в Решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] доводи. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Видно от оспореното решение, административното производство пред публичния изпълнител е започнало с искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с № Р-32003224002030-039-001/29.05.2024 г. от главен инспектор по приходите в ТД на НАП „Средни данъкоплатци и осигурители“. Искането е във връзка с възложена ревизия със ЗВР № Р-32003224002030-020-001/24.04.2024 г., за установяване на задълженията на дружеството по ЗДДС за период 01.08.2021 г. до 30.12.2021 г.

Издадени са Постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с № С240032-023-0001625/31.05.2024 г., № С240032-023- 0001621/31.05.2024 г. и № С240032-023-0002124/17.07.2024 г., с които са наложени предварителни обезпечителни мерки за обезпечаване на евентуални бъдещи задължения на „Ди Ай У Ай Макс“ ЕООД (с предходно наименование „Темакс България“ ЕООД) в общ размер на 1 025 615,41 лева. Обезпечителните мерки се изразяват в запор върху банкови сметки на дружеството и запор върху движими вещи – автомобили, собственост на дружеството.

На основание чл. 121, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, е отправено искане за продължаване срока на наложените обезпечителни мерки с изх. №0240032-006-0000808/10.09.2024 г. до Административен съд - София град. С Определение № 9242/17.09.2024 г., по описа на АССГ, срокът на обезпечителните мерки е продължен до приключване на ревизионното производство и издаване на акт по чл. 119, ал. 3 от ДОПК.

Издаден е Ревизионен акт № Р-32003224002030-091-001/17.04.2025 г., с който са установени

задължения в размер на 739 703,71 лв., в това число главница 524 086,32 лв., лихви 215 617,39 лв. При оспорването по административен ред, Директорът на Дирекция „ОДОП“ - [населено място], с Решение № 870 от 15.07.2025 г., е отменил изцяло, като незаконосъобразен, ревизионният акт и е върнал преписката на органа издал първоначалната заповед за ревизия, с указание за извършване на нова ревизия, при съобразяване на указанията дадени в решението.

Във връзка с възлагането на новата ревизия със ЗВР № Р- 32003225003869-020-001/29.07.2025 г., нейният ръководител е поискал налагането на обезпечителни мерки до публичния изпълнител.

Публичният изпълнител е наложил обезпечителни мерки с ПНПОМ №250032- 023-000231/18.08.2025 г.

Жалбоподателят е депозирал искане за отмяна на всички наложени предварителни обезпечителни мерки с вх. № 55-32-2261/11.08.2025 г. по отменения Ревизионен акт №Р-32003224002030-091-001/17.04.2025 г.

Публичният изпълнител е постановил Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С250032-012-0000043/19.08.2025 г.

При оспорването по административен ред Решаващият орган, в лицето на Директора на ТД на НАП, СДО е възприел изводите на публичния изпълнител и по тази причина е потвърдил оспореното постановление с Решение № ПИ-5/05.09.2025 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Процесното Решение № ПИ-5/05.09.2025 г. е връчено на жалбоподателя по електронен път, като получаването му е потвърдено на 09.09.2025 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 15.09.2025 г. (вх. Ж-32-47), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По силата на чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител: 1. по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане и 2. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание.

Процесните обезпечителни мерки, чиято отмяна е поискана от „Ди Ай Уай Макс“ ЕООД са наложени с ПНПОМ № С240032-023-0001625/31.05.2024 г., № С240032-023- 0001621/31.05.2024 г. и № С240032-023-0002124/17.07.2024 г.

Няма спор, че производството, в рамките, на което са наложени тези обезпечителни мерки е приключило с издаването на РА Р-32003224002030-091-001/17.04.2025 г., с който са установени задължения в размер на 739 703,71 лв., в това число главница 524 086,32 лв., лихви 215 617,39 лв. РА е отменен с Решение № 870 от 15.07.2025 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място]. Със същото решение е постановено извършване на нова ревизия.

Издадена е нова заповед за възлагане на ревизия № Р-32003225003869-020-001/29.07.2025 г. и по искане на нейния ръководител е ПНПОМ №250032-023-000231/18.08.2025 г. за сумата от 761 628,63 лв.

Настоящият съдебен състав намира за абсолютно необоснована логиката на органите по приходите, след като в рамките на наново възложената ревизия е издадено ПНПОМ, с което са

наложени обезпечителни мерки, обезпечаващи събирането на евентуални бъдещи публични вземания, да се отказва отмяната на акт, с който са наложени обезпечителни мерки в рамките на друго производство. Безспорно е, че предходното ревизионно производство е приключило с издаването на РА, който е бил отменен.

С отмяната на РА следва да отпаднат и обезпечителните мерки, наложени в производството по издаването му, защото с тях се гарантира, че ревизираното лице ще заплати установените с РА публични задължения, след влизането на РА в сила. След като индивидуалният административен акт (в случая РА) е отменен, т.е. след като вече той не съществува в правния мир, е закономерно да отпаднат и наложените, с цел обезпечаването му мерки.

Вярно е твърдението, че при отмяна на РА на основание чл. 155, ал. 4 от ДОПК, ревизионното производство ще продължи спрямо същото ревизирано лице. Продължаването на ревизионното производство обаче не означава автоматично продължаване на наложените обезпечителни мерки. В подкрепа на този извод съдът намира два аргумента.

На първо място, при новото ревизионно производство, в зависимост от дадените от Директора на Дирекция „ОДОП“ указания, биха се извършили допълнителни процесуални действия, съответно биха се събрали нови доказателства, които да доведат до промяна във фактическата обстановка и така да се промени размера на публичното задължение.

На второ място, в хода на наново възложената ревизия, са били наложени отново обезпечителни мерки. Така на практика спрямо ревизираното лице е упражнена допълнителна процесуална принуда и същото необосновано е лишено от възможността да управлява част от своите материални активи. Последното обстоятелство е в пряко противоречие с установения в чл. 6, ал. 1 от АПК, приложим на основание § 2 от ДОПК, принцип на съразмерност, съгласно който административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Нарушаването на този принцип, представлява типичен пример за превратно упражняване на власт – отменително основание по чл. 146, т. 5 от АПК.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] е незаконосъобразно и следва да се отмени, като по същество се отмени процесния отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки. Делото следва да се върне като преписка на публичен изпълнител при ТД на НАП, С., СДО за издаване на разпореждане, с което да се отменят наложените с ПНПОМ с № С240032-023-0001625/31.05.2024 г., № С240032-023-0001621/31.05.2024 г. и № С240032-023-0002124/17.07.2024 г. обезпечителни мерки спрямо „Ди Ай Уай Макс“ ЕООД.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ди Ай Уай Макс“ ЕООД, чрез адвокат Д. Б., Решение № ПИ-5/05.09.2025 г. на Директора на ТД на НАП, СДО, [населено място].

ОТМЕНЯ по жалба на „Ди Ай Уай Макс“ ЕООД, чрез адвокат Д. Б. Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С250032-012-0000043/19.08.2025 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП, СДО, [населено място].

ВРЪЩА делото като преписка на главен публичен изпълнител при ТД на НАП, СДО, [населено място] за ново произнасяне по направено от „Ди Ай Уай Макс“ ЕООД искане за отмяна на обезпечителни мерки, при съобразяване със задължителните указания по прилагане тълкуване на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.